

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ЧЕТВЕР

26 ВЕРЕСНЯ 1968 РОКУ
Ціна 2 коп.

Партія розглядає Комуністичну Спілку Молоді, що працює під її керівництвом, як надійного помічника, як бойовий резерв, з якого вона постійно поповнює свої ряди, черпає численні кадри відданих справі комунізму борців.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

24 вересня у Києві відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України.

На Пленум запрошені перші секретарі обкомів КП України і голови облвиконкомів, керівники республіканських організацій і відомств, які не є членами ЦК КП України, перші секретарі обкомів ЛКСМУ і секретарі комсомольських організацій ряду промислових підприємств, колгоспів, вузів.

Пленум розглянув питання «Про дальше поліпшення партійного керівництва комсомольськими організаціями республіки». З доповіддю виступив другий секретар ЦК КП України тов. О. П. ЛЯШКО.

В обговоренні доповіді взяли участь товариші: Ф. П. ГОЛОВЧЕНКО — перший секретар Київського обкому КП України, П. П. КОЗИР — перший секретар Вінницького обкому КП України, А. О. ГОРШКОВ — перший секретар Харківського обкому ЛКСМУ, О. Ф. ВАТЧЕНКО — перший секретар Дніпропетровського обкому КП України, Я. О. ОСИПЕНКО — старший оператор Надвірнянського нафтопереробного заводу Івано-Франківської області, М. В. РОМАНЕНЧУК — секретар комітету ЛКСМУ Львівського політехнічного інституту, М. О. ПОСМІТНИЙ — голова колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС Березівського району Одеської області, П. Л. МИРГОРОДСЬКИЙ — перший заступник міністра освіти УРСР, М. М. ВСЕВОЛОЖСЬКИЙ — перший секретар Запорізького обкому КП України, З. С. КОВАЛЬЧУК — перший секретар Волинського обкому ЛКСМУ, В. І. СИВОЛОБ — перший секретар Краснолиманського райкому КП України Донецької області, Г. А. ВІЗІНСЬКИЙ — секретар комітету комсомолу колгоспу «800 років Москви» Заліщицького району Тернопільської області, Д. Т. ІЩЕНКО — голова Державного комітету Ради Міністрів УРСР по професійно-технічній освіті, О. С. КАПТО — перший секретар ЦК ЛКСМ України, А. А. ЧУХНО — секретар парткому Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка, А. І. КОВІНЬКО — перший секретар Кременчуцького міськкому ЛКСМУ Полтавської області.

На Пленумі з промовою виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України тов. П. Ю. ШЕЛЕСТ.

В обговореному питанні Пленум прийняв відповідну постанову. На цьому Пленум ЦК КП України закінчив свою роботу.

руку, товаришу!

ПОЧЕРК СИНА

ПРИЗ «МОЛОДОГО КОМУНАРА» — В МИКОЛИ КОТЛЯРА

Їх — біля 60. Це ті, хто ціле літо зустрічав світанок в степу. Це ті молоді механізатори, які першими відгукнулись на заклик олександрійських хліборобів, колективу комсомольсько-молодіжної бригади Василя Моторного, інших ініціаторів ювілейного змагання, з чьох уст було кинуто клич: за високу культуру землеробства!

Найбільша напруга — під час жнив. На землю впали перші покуси. І вже серед досвідчених жінок нашого степового краю з'явилися імена цих 60 хліборобів. То ті механізатори, хто включився в змагання за право називатися кращим жінцем нашої області, хто вирішив вибороти ювілейний приз «Молодого комунара».

Пройдено останні гони. Останні рапорти з районних комсомольських організацій. Найвищий показник в Миколи Котляра — комбайнера колгоспу «Зоря комунізму» Новгородківського району. Молодий механізатор справився з косовицею колосових на 363 гектарах, намолодив 7612 центнери зерна.

А в механізаторів Леоніда Романенка (колгосп «Родина» Маловисіківського району) та в Григорія Демченка (колгосп «Заповіт Ілліча» Олександрійського району) відповідно такі показники: 339 і 6930, 210 та 5361.

Микола — переможець. ...В бригаді механізаторів — свято. Прийшли привітати жінця його друзі, ветерани колгоспу. Миколі Котляру член бюро обкому ЛКСМУ редактор обласної молодіжної газети «Молодий комунар» В. Погрібний вручає Почесну грамоту та подарунок обкому комсомолу, червоний вимпел переможця. На шовковій вишиванці: «50 років ВЛКСМ».

Кращому молодому жінцю Кіровоградщини. Ювілейний 1968 р., а на звороті: «Редакція газети «Молодий комунар».

Микола Котляр також одержує ювілейний приз газети.

Агроном колгоспу О. О. Сердюк першим вітає молодого механізатора з погодою. Він широкердо розповідає про хліборобську сім'ю Котлярів. Слава то сім'я. І всі — механізатори. Батько Григорій Михайлович довгий час працював трактористом, тепер ремонт-

ник в тракторній бригаді. Брат Леонід теж тракторист, шофер. Ще один брат Михайло — комбайнер. А дружина Антоніна вже друге літо була помічником у Миколі. Обоє і досягли успіху. Крім великої грошової винагороди ще й натуроплата — 28 центнерів зерна пшениці...

Вітання, вітання... А Микола Котляр коротко: — Спасибі!.. Я й надалі старатимусь. Це я вам кажу перед своїм батьком, перед механізаторами-ветеранами...

ОБРАЗ МОЛОДОГО ПОКОЛІННЯ

ВІДВІДАННЯ КЕРІВНИКАМИ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ І УРЯДУ УКРАЇНИ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ ХУДОЖНЬОЇ ВИСТАВКИ, ПРИСВЯЧЕНОЇ 50-РІЧЧЮ ВЛКСМ

Радянська країна — напередодні свята. Юнаки і дівчата разом з усіма трудящими готуються гідно відзначити 50-річчя Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. Нащадки революційної, бойової і трудової слави старшого покоління у всьому рівняються на батьків, життя і подвиги яких є взірцем вірного служіння рідній Комуністичній партії, соціалістичній Вітчизні.

Кращі риси молодого покоління — постійна тема творів українських художників. Наприкінці серпня в Києві було відкрито Республіканську художню виставку, присвячену 50-річчю ВЛКСМ. Близько 1200

творів живопису, скульптури, графіки, декоративного мистецтва демонструються одночасно в Республіканському виставочному павільйоні, Державних музеях українського образотворчого мистецтва і російського мистецтва, Виставочному залі Спілки художників УРСР. З експонатами виставки вже познайомилося понад 65 тисяч киян та гостей міста-героя.

У художніх полотнах, скульптурах і графіці відтворено сміливі дерзання й героїчні діла радянської молоді, яка пліч-о-пліч з батьками завжди йшла й іде в перших лавах борців за світлу долю народу. Перед

очима відвідувачів оживають подвиги юних у грізні роки громадянської і Великої Вітчизняної воєн, у час відбудови народного господарства, на ристованнях п'ятирічок.

У роботах, представлених на виставці, з великою любов'ю відтворено образ Володимира Ілліча Леніна, засновника Комуністичної партії і Радянської держави, мудрого вчителя і порадирика молоді у всіх її діяннях і прагненнях.

Серед учасників виставки багато молодих художників — В. Рижих, С. Божій, Л. Вітковський, Г. Неледза, Г. Небожатко, В. Барінова-Кулеба,

Г. Васецький та інші. Вони гідно продовжують традиції партійності і народності в мистецтві майстрів старшого покоління — М. Дерезуса, В. Касіяна, К. Трохименка, С. Григор'єва, М. Глуценка, скульпторів М. Лисенка, І. Гончара, Г. Кальченко, А. Білостоцького, роботи яких посідають на виставці чільне місце.

23 вересня виставку відвідали товариші О. Ф. Ватченко, В. І. Дрозденко, І. К. Лутак, О. П. Ляшко, М. О. Соболюк, П. Ю. Шелест, В. В. Щербичий, Ф. Д. Овчаренко, І. С. Грушецький.

Під час огляду виставки були присутні заступники Голови Ра-

ди Міністрів УРСР П. Т. Тронько, завідувачий відділом культури ЦК КП України П. М. Федченко, міністр культури УРСР Р. В. Бабійчук, перший секретар Київського обкому партії Ф. П. Головаченко, секретар Київського міськкому КП України В. О. Бойченко, секретарі і члени бюро ЦК ЛКСМУ.

Пояснення давали голова правління Спілки художників України, народний художник УРСР В. З. Бородай, начальник управління образотворчого мистецтва Міністерства культури УРСР, заслужений діяч мистецтва республіки В. Ф. Яценко.

Керівники Комуністичної партії і уряду України високо оцінили роботи майстрів образотворчого мистецтва, побажали їм нових успіхів у реалістичному відображенні життя і натхненної праці радянського народу, його героїчної боротьби за торжество комунізму в нашій країні.

(РАТАУ).

Про дальше поліпшення партійного керівництва комсомольськими організаціями республіки

Доповідь секретаря ЦК КПУ України товариша О. П. ЛЯШКА на Пленумі ЦК КПУ України 24 вересня 1968 року

Товариші! Турбота про підрастаюче покоління, про виховання молоді, залучення її до будівництва нового суспільства завжди була і залишається в центрі уваги Комуністичної партії. Партія виховала чудову, надійну зміну. Радянські юнаки і дівчата є полум'яним патріотами соціалістичної Батьківщини, ідейно переконаними борцями за комунізм, справжніми інтернаціоналістами. Найбільше щастя вони вбачають у самовідданому служінні Вітчизні, справі великого Леніна.

Свій вплив на молоде покоління партія здійснює передусім через Ленінський комсомол — масову організацію радянської молоді, її передовий загін. Партія постійно піклується про піднесення ролі комсомолу в комуністичному вихованні юнаків і дівчат, у господарському і культурному будівництві, про дальше організаційно-політичне зміцнення комсомольських організацій.

Історія Ленінського комсомолу, 50-річний ювілей якого скоро відзначатиме весь наш народ, — це живий літопис великих патріотичних звершень радянської молоді. Комсомольці завжди виявляли глибоке розуміння політики партії, в усьому слідували за комуністами. Бути там, де найважче, де вирішувється доля країни і революції, — такий закон десятирічного комсомольського племені. Ленінський комсомол — велика суспільно-політична сила. Об'єднуючи в своїх лавах понад 23 мільйони юнаків і дівчат, він іде в авангарді боротьби всієї радянської молоді за комунізм, запалює молоде покоління своїм прикладом, ентузіазмом, енергією.

Одним із бойових загонів ВЛКСМ є чотириімільйонний комсомол України. Дбайливо зберігаючи і примножуючи кращі традиції попередніх поколінь, комсомольські організації республіки мобілізують юнаків і дівчат на виконання рішень XXIII з'їзду КПРС і XXIII з'їзду КПУ України, завдань п'ятирічки, на підготовку гідної зустрічі 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. На кожній ділянці господарського, державного та культурного будівництва комсомольці проявляють творче горіння, ініціативу, готовність до подвигу в ім'я справи Комуністичної партії.

Останнім часом посилюється виховання молоді на революційних, бойових і трудових традиціях Комуністичної партії і радянського народу. Проведено, зокрема, фестивалі молоді республіки, присвячені 50-му роковинам Великого Жовтня. Фестиваль став збігом молоді перед партією про досягнення в праці, навчанні, роботі по військово-патріотичному вихованню, в розвитку художньої самодіяльності і спорту. Мільйони юнаків та дівчат беруть участь у походах по місцях слави своїх батьків.

Сила комсомолу — в партійному керівництві. На всіх етапах будівництва нового суспільства Комуністична партія намічала політичну лінію комсомолу, ставила перед ним конкретні завдання, допомагала забезпечити ідеїні спрямованість всієї роботи серед молоді. Партія виробила організаційні принципи побудови комсомолу, визначила його роль і місце в системі Радянської держави. У партії комуністів комсомол вчився і вчиться працювати, боротися і перемогати. Партія розглядає Комуністичну Спілку Молоді, що працює під її керівництвом, як надійного помічника, як бойовий резерв, з якого вона постійно поповнює свої ряди, черпає численні кадри відданих справі комунізму борців.

Принципи керівництва комсомолом, комуністичного виховання молоді дістали глибоку розробку в рішеннях з'їздів, конференцій, пленумів ЦК КПРС та в інших партійних документах. Статут КПРС надає комсомольським

організаціям право широкої ініціативи в обговоренні і постановці перед відповідними партійними організаціями питань роботи підприємства, колгоспу, установи, визначає роль комсомолу як активного провідника партійних директив у всіх галузях комуністичного будівництва.

Виконуючи рішення XXIII з'їзду КПРС, продовжує доповідь, партійні комітети і первинні парторганізації стали конкретніше здійснювати керівництво комсомольськими організаціями, більше дбати про підвищення їх активності й авторитету.

Так, партійні організації Київської, Донецької, Луганської, Дніпропетровської, Тернопільської, Хмельницької та ряду інших областей глибоко вникають в діяльність первинних комсомольських організацій, допомагають удосконалити стиль і методи роботи райкомів, міськкомів, обкомів ВЛКСМ, зосереджують їх увагу на посиленні організаційної і виховної роботи серед молоді.

Все це сприяє зростанню активності і бойовисті комсомольських організацій, вони виступають ініціаторами нових патріотичних починань. Підвищується роль молоді в боротьбі за піднесення всіх галузей промислового і сільськогосподарського виробництва, впровадження досягнень науки і передового досвіду.

Разом з тим слід відмітити, що деякі партійні комітети ще допускають істотні недоліки в керівництві комсомольськими організаціями, мало дбають про правильний добір і виховання комсомольських кадрів. У ряді первинних комсомольських організацій внутрішній розлад, робота занедбана, частина комсомольців не бере участі в громадському житті.

Партія завжди проявляла турботу про зміцнення партійного ядра в комсомолі. Після XXIII з'їзду КПРС кількість комуністів, обраних до складу виборних комсомольських органів республіки, значно зросла. Тепер усі перші секретарі міськкомів і райкомів комсомолу є комуністами. Майже половиною секретарів первинних комсомольських організацій промислових підприємств, будов, транспорту, колгоспів і радгоспів стають члени і кандидати в члени КПРС.

Зараз у комсомольських організаціях проходять звіти і вибори. Слід рекомендувати секретарям первинних, цехових, бригадних комсомольських організацій, групкомсоргів, членами комсомольських бюро і комітетів кращих молодих комуністів, здібних організаторів, які користуються повагою і авторитетом серед комсомольців і молоді.

Зміст і рівень роботи комсомольських організацій у великій мірі залежить від підготовки і політичної зрілості комсомольських кадрів. За останні два роки склад їх поліпшився. Тенер вищу і незакінчену вищу освіту мають всі секретарі обкомів і близько 80 процентів секретарів міськкомів та райкомів комсомолу; вищу, незакінчену вищу і середню освіту — 70 процентів секретарів первинних комсомольських організацій.

Однак у доборі і вихованні комсомольських кадрів ще є чимало недоліків. На комсомольську роботу іноді потрапляють люди, які не мають організаторських здібностей, належної освіти і досвіду. Треба краще поставити справу навчання комсомольських кадрів безпосередньо на місцях, вдосконалювати практику проведення семінарів, теоретичних конференцій, інструктивних нарад комсомольських працівників, постійно вчити їх формам і методам організаційної та масово-політичної роботи.

Поліпшуючи керівництво комсомолом, підкреслює доповідь, особливу увагу потрібно приділяти діяльності кожної первинної комсомольської організації. Адже первинна організація — головна ланка комсомолу. Вона веде роботу безпосередньо серед молоді. Саме в ній

комсомольці одержують ідейний гарт, вчаться керувати громадськими справами, проходять першу життєву школу.

Слід добиватися, щоб кожна комсомольська організація жила повнокровним життям, щоб усі комсомольці виконували доручення, приспосабили користь загальної справі. В жодній комсомольській організації не повинно бути пасивних, байдужих.

Важливою подією в житті первинної комсомольської організації є збори, які мають бути справжньою школою виховання комсомольців. Але нерідко вони готуються наспіх, без залучення активу, питання на них обговорюються не актуальні, не цікаві для молоді. На зборах ще слабо розгортається критика і самокритика. Комсомольців не інформують про виконання раніше прийнятих рішень та реалізацію критичних зауважень і пропозицій.

Рівень роботи первинних комсомольських організацій, їх зв'язок з молоддю значною мірою характеризується зростанням рядів ВЛКСМ. Потрібно добиватися, щоб якомога більше молоді пройшло школу виховання в комсомолі.

В республіці останнім часом дещо поліпилася робота по відбору в партію найбільш активної частини молоді. Зараз комсомольці складають третину серед всіх прийнятих кандидатами в члени КПРС. І все ж у ряді областей партійні організації недостатньо зростають за рахунок членів ВЛКСМ.

Необхідно поліпшити добір у партію комсомольців з числа робітників і колгоспників, а також студентів, які добре проявили себе у навчанні та громадсько-політичному житті, особливо тих, які до вступу у вуз пройшли школу виробничого гарту.

Партія завжди надавала великого значення вдосконаленню форм і методів керівництва комсомолом, при цьому вона постійно виходила з ленінських принципів партійного і державного керівництва.

Керувати комсомолом — це значить постійно допомагати комсомольським організаціям визначити головні напрями в роботі, їх конкретне місце в розв'язанні завдань, які стоять перед колективом. Слід добиватися, щоб рішення партії доводились до свідомості кожного комсомольця, щоб кожний член ВЛКСМ розумів їх політичну значимість. Партійні організації покликані підтримувати творчу ініціативу юнаків і дівчат, їх корисні починання. Треба, щоб комсомольці завжди досягали поставленої мети, доводили розпочату справу до кінця.

Керувати комсомольськими організаціями — це значить систематично контролювати і глибоко аналізувати їх роботу, вчасно усунувати виявлені недоліки. Партійні організації повинні вдосконалювати форми і методи керівництва комсомольськими організаціями з тим, щоб вони відповідали зрослому загальноосвітньому, політичному і культурному рівню юнаків і дівчат, враховували специфіку різних груп молоді — робітників, колгоспників, інженерно-технічної і творчої інтелігенції, студентів, учнів.

Дальше поліпшення керівництва комсомольськими організаціями вирішальною мірою залежить від рівня роботи первинних парторганізацій, в діяльності яких питання виховання молоді, організаційного зміцнення комсомольських організацій мають займати одне з головних місць.

Далі доповідь говорить про те, що участь у практичному розв'язанні завдань господарського і культурного будівництва, в створенні матеріально-технічної бази комунізму — найбільш родюче поле для застосування енергії молоді, розвитку її творчої ініціативи і активності, формування комуністичних переконань. Трудові справи є чудовою школою ідейного загартування, виховання у юнаків і дівчат почуття господаря країни, розуміння суспільних інтересів.

Молодь по праву може пишатися досягненнями Радянської України в розвитку народного господарства. Адже в кожну тонну металу і зерна, в кожний метр тканини і новий будинок вкладено її працю. Комсомол республіки усійсно здійснює шефство над спорудженням важливих об'єктів металургійної, гірничорудної, хімічної, енергетичної промисловості, зрошувальних систем.

Молодь щороку висуває із своїх лав тисячі новаторів. Імена шахтаря Ярослава Саламахи, металурга Віктора Никитенка, будівельника Володимира Литвина, механізатора Петра Скубченка, доярки Ольги Шевченко та багатьох інших молодих передовиків стоять в ряду імен найкращих майстрів промислового і сільськогосподарського виробництва.

Сьогодні, коли могутнє трудове і політичне піднесення ювілейного року переросло у всенародний рух за гідну зустріч 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна, завдання партійних організацій полягає в тому, щоб ширше розвинути ініціативу молоді, забезпечувати ще активнішу участь юнаків і дівчат у здійсненні великих планів партії.

Молодь становить велику частину робітничого класу, технічної інтелігенції. В промисловості України — майже 40 процентів, а в таких її галузях, як машинобудування і легка промисловість, — близько 50 процентів всіх працюючих. На підприємствах, будовах і транспорті республіки трудяться майже 900 тисяч членів ВЛКСМ. Комсомольські організації, особливо в таких умовах господарювання, повинні проводити активну роботу по мобілізації юнаків і дівчат на виконання виробничих завдань.

Велика армія юнаків і дівчат, з яких 500 тисяч чоловік — комсомольці, працює в колгоспах і радгоспах. Розроблені партією заходи по дальшому розвитку сільського господарства вимагають більш широкого залучення сільської молоді до оволодіння механізаторськими професіями, основами сучасної агробіологічної науки, досвідом передовиків землеробства і тваринництва. Необхідно виявляти постійну турботу про організації її праці, підвищення професійного, загальноосвітнього та культурного рівня, створювати їй необхідні побутові умови.

Важливим засобом комуністичного виховання юнаків та дівчат, піднесення їх трудової активності є соціалістичне змагання. Досвід показує, що найбільший успіх змагання молоді приносить там, де воно підпорядковане конкретній меті. Велике значення для виховання молоді має приклад передовиків і новаторів виробництва. Їх досвід становить справжню скарбницю для молодих. Юнаки і дівчата повинні знати їх імена, а також шляхи, якими вони досягають високих трудових результатів.

Кілька років тому серед молоді був поширений рух під гаслом «Станемо врівень з героями!». Він відіграв позитивну роль, багато молодих трудівників стали відомими майстрами своєї справи. Активним учасником цього руху Катерині Гулій, Раїсі Пасічник, Ніні Срібній, Вірі Глод, Борису Жилину, Івану Костенку присвоєно високе звання Героя Соціалістичної Праці. Це чудове починання повинно розвиватися й далі, піднімаючи молоді на нові трудові звершення.

В народному господарстві республіки працює великий загін молодих спеціалістів. Вони постійно поповнюють численну армію командирів і організаторів виробництва. Обов'язок партійних і комсомольських організацій — дбайливо виховувати ці кадри, сміливіше висувати їх, суворо дотримуватися ленінського принципу поєднання старих і молодих кадрів. Важливою політичною справою є участь трудящих мас в управлінні виробництвом. Треба ширше залучати молодих робітників і спеціалістів до складання і обговорення планів організаційно-технічних заходів та колективних договорів, до роботи організацій винахідників і раціоналізаторів, науково-технічних товариств, рад молодих спеціалістів, громадських конструкторських бюро, штабів і загонів «Комсомольського проєктора».

Радянська молодь бере активну участь в державному управлінні, в роботі різних громадських організацій. Залучення молоді до вирішення державних і громадських справ підвищує її відповідальність перед народом. Треба й надалі залучати широкі маси молоді до громадсько-політичної діяльності, до роботи в державних і громадських органах.

Комуністична партія, зазначає доповідь, завжди надавала першочергового значення ідейно-політичному загартуванню молоді. Покоління, на долю якого випала велична місія споруджувати фундамент комуністичного суспільства, має бути високоідейним, міцно стояти на позиціях пролетарського, марксистсько-ленінського світогляду.

(Закінчення на 3-й стор.)

Доповідь друкується за скороченою стенограмою.

Закінчення доповіді товариша О. П. ЛЯШКА

(Початок на 2-й стор.)

Нинішня міжнародна обстановка характеризується різким загостренням ідеологічної боротьби між капіталізмом і соціалізмом. Імперіалісти, перш за все правлячі кола Сполучених Штатів Америки, властяться до всіляких підступних дій, щоб загальмувати революційний процес.

Квітневий (1968 р.) Пленум ЦК КПКРС підкреслив, що величезний апарат антикомуністичної пропаганди спрямований зараз на те, щоб опорочити марксистсько-ленінську ідеологію, послабити єдність соціалістичних країн, міжнародного комуністичного руху, роз'єднати передові сили сучасності, підірвати соціалістичне суспільство з середини. З цією метою наші вороги використовують різні ревізіоністські і націоналістичні елементи, широко розгалужену систему пропагандистської обробки людей — буржуазну пресу, радіо, телебачення, низкопробну літературу, занепадинське мистецтво, вдаються до різного роду провокацій. У своїх ідеологічних диверсіях імперіалісти зосереджують зусилля перш за все на тому, щоб отруїти свідомість підостаючого покоління.

Значне місце в ідеологічних підступах імперіалізму проти нашої молоді, як і проти всього радянського народу, займають спроби оживити націоналістичні погляди, похитнути інтернаціоналістичний світогляд радянських юнаків і дівчат. У цьому амеріканським, західнонімецьким та іншим імперіалістам вірно служать і їх жалюгідні лакеї — українські буржуазні націоналісти.

Першочерговим обов'язком партійних і комсомольських організацій є даліше посилення ідейного загартовування молоді, виховання у неї високої класової свідомості, непримиренності до будь-яких проявів буржуазної ідеології. Наша ідейно-виховна робота повинна бути спрямована на те, щоб виробити у юнаків і дівчат найкращі риси комуністичності: відданість ідеалам комунізму, наполегливість у боротьбі за досягнення мети, любов до соціалістичної Батьківщини.

У ході підготовки до 50-річчя Жовтневої революції, піввікового ювілею Радянської України і 50-річчя Компартії України було чимало зроблено для поліпшення ідейно-виховної роботи серед молоді. Велику допомогу в цьому партійним і комсомольським організаціям надають старі комуністи, ветерани революції і праці. З ентузіазмом, з молодецьким запалом передають вони юній зміні свої знання, багатий досвід, свою комуністичну пристрасність.

Партійним організаціям треба піднести рівень і дівість політичного навчання молоді. Головним змістом всієї політичної роботи повинен бути всебічний показ боротьби партії, всього радянського народу за втілення в життя ленінських заповітів, глибоке розкриття значення марксизму-ленінізму, історичної ролі В. І. Леніна як великого мислителя, революціонера, вождя міжнародного комуністичного і робітничого руху.

Серйозного поліпшення вимагає лекційна пропаганда та агітаційно-масова робота серед молоді. Необхідно, щоб перед юнаками і дівчатами регулярно виступали кращі лектори, керівні партійні, радянські працівники, провідні спеціалісти народного господарства, визначні діячі науки і культури. Особливе значення має індивідуальна робота з молоддю. Важливим завданням партійних і комсомольських організацій є патріотичне й інтернаціональне виховання підостаючого покоління.

Високий обов'язок партійних і комсомольських організацій — готувати молодь до захисту Вітчизни. Треба й надалі поліпшувати діяльність оборонних

організацій, виховувати у юнаків і дівчат любов до військової справи, добиватись, щоб кожна молода людина здала нормативні спортивно-технічного комплексу «Готовий до захисту Батьківщини».

Виховання радянського патріотизму нерозривно пов'язане з прищепленням юнакам і дівчатам почуття дружби і ласк, пролетарського інтернаціоналізму. Необхідно виховувати молодь в душі гордості за історичні здобутки всієї суїдружності соціалістичних країн.

Важливим завданням партійних і комсомольських організацій є атеїстичне виховання молоді. При цьому треба звернути особливу увагу на впровадження в життя і побут трудящих нових радянських звичаїв та обрядів.

В роботі по вихованню підостаючого покоління має бути посилена боротьба з порушеннями громадського порядку, різними аморальними проявами.

Постійної уваги заслуговує всемірний розвиток фізичної культури і спорту. Сьогодні у лавах фізкультуристів республіки налічується понад 11 мільйонів чоловік. До послуг молоді близько 130 тисяч спортивних споруд. Завдання полягає в тому, щоб ті значні кошти, які виділяються на розвиток фізичної культури і спорту, використовувались більш раціонально, спрямовувались, насамперед, на потреби низових фізкультурних колективів.

Говорячи далі про те, що у комуністичному вихованні підостаючого покоління велика роль належить культурно-освітнім закладам, пресі, радіо, телебаченню, творчим спілкам та мистецьким закладам, доповідач вказує на наявні недоліки в їх роботі, підкреслює необхідність дальшого поліпшення їх діяльності.

Важлива роль у вихованні нової людини, формуванні її комуністичного світогляду, високих якостей радянського патріота, продовжує тов. Ляшко, належить учбовим закладам. Тепер майже чверть населення республіки становить учнівська і студентська молодь. У школах, вузах, технікумах, училищах професійно-технічної освіти навчається близько 10,5 мільйона чоловік.

В республіці здійснено значну роботу по дальшому поліпшенню навчально-виховного процесу в загальноосвітній школі, забезпеченню шкіл кваліфікованими педагогічними кадрами, зміцненню їх матеріальної бази, підвищенню рівня роботи комсомольських та піонерських організацій.

Велику допомогу школі у вихованні учнів подають колективи підприємств, колгоспів, будов, установ. Нещодавно Центральний Комітет КП України склав досвід роботи первинних партійних організацій і правлінь колгоспів імені Куйбишева Сквирського району Київської області та «Україна» Кировського району Кримської області по наданню допомоги загальноосвітнім школам і дошкільним закладам у суспільному вихованні дітей.

Соціальний прогрес нашого суспільства висуває на порядок денний основне завдання в галузі народної освіти — перехід, а сьогодні вже можна сказати — завершення переходу до загальної середньої освіти всієї молоді. Це проблема великої державної ваги.

Успішне розв'язання завдань, що стоять перед школою, вимагає значного поліпшення партійного керівництва народною освітою, посилення відповідальності кожного вчителя за якість і результати навчально-виховного процесу, підвищення теоретичної і методичної озброєності педагогічних кадрів, активізації діяльності комсомольських і піонерських організацій, широкого залучення громадськості до участі в комуністичному вихованні школярів.

В сучасних умовах набагато зростає роль вищої школи в житті нашого суспільства, в підготовці висококваліфікованих кадрів для всіх галузей народного господарства, науки і культури. Нині у вузах республіки навчається понад 800 тисяч студентів. Переважна більшість з них — це робітники і колгоспники або їх діти. У 1968 році серед зарахованих на перший курс денного навчання вузів республіки робітники, колгоспники та члени їх сімей становлять майже 68 проценти.

Центральний Комітет Комуністичної партії України постійно приділяє увагу питанням навчально-виховної роботи в вищих учбових закладах, поліпшенню житлово-побутових умов, громадського харчування і медичного обслуговування студентів.

Однак у навчально-виховній роботі, в діяльності партійних і комсомольських організацій вузів ще є серйозні недоліки.

Партійні і комсомольські організації та професорсько-викладацькі колективи вузів мають постійно дбати про підвищення якості підготовки спеціалістів, про озброєння студентів знаннями повітряних досягнень науки, техніки і культури, виховання їх в душі комуністичних ідеалів, радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму.

Необхідно постійно поширювати і зміцнювати зв'язки учбових закладів з виробничими колективами міста й села, учнів і студентів з комсомольськими організаціями підприємств, будов, колгоспів, радгоспів.

Потребує значного поліпшення підготовка фахівців середньої ланки та робітничих кадрів, яка здійснюється в 746 середніх спеціальних закладах та 828 професійно-технічних училищах. Педагогічним колективам, партійним і комсомольським організаціям цих учбових закладів і базових підприємств особливу увагу слід приділити навчанню молоді передових методів праці, ознайомленню її з сучасними досягненнями техніки, вихованню в неї рис, властивих новаторам виробництва, формуванню комуністичних переконань.

На закінчення доповіді тов. Ляшко говорить:

Робота з молоддю — справа загальнопартійна, загальноподержавна. Ладже молодь — наше майбутнє, наша надія. «Як мати дбайливо нестусе дітей своїх, — зазначається у звітній доповіді ЦК КПКРС XXIII з'їздові партії, — так і партія повинна ростити молоде покоління — надія і майбутнє нашої великої Батьківщини, сильних духом, стійких і самовідданих борців за нашу велику справу».

Необхідно добиватись, щоб кожна партійна організація на підприємстві, в колгоспі, учбовому закладі не кампанійськи, а повсякденно, серйозно займалася роботою серед молоді, подавала необхідну допомогу комсомольській організації. Члени ЦК, обкомів, міськомів і райкомів партії, секретарі партійних комітетів, партійні активісти зобов'язані систематично зустрічатись з молоддю, вивчати її запити і потреби. Треба постійно цікавитись життям, навчанням і побутом юнаків і дівчат, станом справ у комсомольських організаціях, вживати заходів до піднесення їх ініціативи і боєвості.

Багатотисячний загін молоді Радянської України вєвнено крокує по шляху боротьби і перемог, новими трудовими зверненнями зустрічає 50-річчя ВЛКСМ. Комсомольці і молодь республіки широко розгорнули соціалістичне змагання за гідну зустріч знаменної дати — 100-річчя з дня народження засновника Комуністичної партії і Радянської держави Володимира Ілліча Леніна.

Дозвольте, товариші, від імені ЦК КП України, всіх учасників Пленуму залєвити Центральний Комітет КПКРС, що партійні організації республіки, виконуючи рішення XXIII з'їзду нашої партії, будуть і надалі підносити рівень керівництва комсомольськими організаціями, постійно вдосконалювати форми і методи виховання підостаючого покоління, зроблять все для того, щоб ще тісніше згуртувати молодь навколо Комуністичної партії, підвищити її активність у боротьбі за перетворення в життя величезних планів комуністичного будівництва.

ВІТРИНА ПЕРЕДПЛАТНИКА

Що читатимеш в 69-у?

ХІД ПЕРЕДПЛАТИ «МОЛОДОГО КОМУНАРА» НА 29 ВЕРЕСНЯ 1968 РОКУ

Райони, міста	Передплачено (в процентах до плану)
Петрівський	62
м. Кировоград	55
Устинівський	48
Олександрівський	39
Олександрівський	36
Бобринєвський	34
Компаніївський	33
Опунфіївський	30
м. Олександрія	29
Знам'янський	28
Кіровоградський	28
Новгородківський	27
Вільшанський	26
Голованівський	25
Новоархангелівський	23
Ульянівський	22
Добровельчківський	21
Маловіснівський	21
Новоукраїнський	20
Крем'яцький	18
Долішківський	18
Новомірогородський	16
Гайворонський	10

ВЖЕ в літні жінка неквапно ввійшла в кімнату, де розміщується агентство «Союздрук».

— Передплату принесла, — мовила.

— Ну, й як справи? — поцікавився інструктор агентства М. Я. Діденко.

— Серед учителів уже розповсюджено 280 примірників, — відповіла відвідувачка, — кожен з них передплатив кілька видань.

Прагнемо також, щоб кожен старшокласник у наступному році мав свій улюблений журнал чи газету. Учні молодших класів оформляють передплату на газети «Пионерская правда», «Юный ленинец», «Зірка», журнали, які їм до смаку.

Наталія Тадеївна Хороманська працює бібліотекарем у середній школі № 5 міста Гайворона. Та є в неї ще одна цікава і потрібна людям робота: ось уже протягом тринадцяти років вона сумлінно справляється з дорученням парторганізації, є громадським розповсюдником журналу серед педагогічного та учнівського колективів школи.

З року в рік поліпшуються тут показники. Як тільки розпочалася передплата на періодичну наступного року, Наталія Тадеївна успішно проводить її. Це тому, що заздалегідь підготувала необхідні бланки, склала списки, поцікавилася, хто

які газети та журнали бачає одержувати в 1969 році.

Особливо багато розповсюджено газет «Радянська освіта», «Учительська газета», фахових журналів, партійних видань. Так, наприклад, зауч школи викладач російської мови А. П. Настенко в наступному році одержуватиме 9 видань.

Громадський активіст розповсюдження друкованого слова Наталія Тадеївна не чекає, поки до

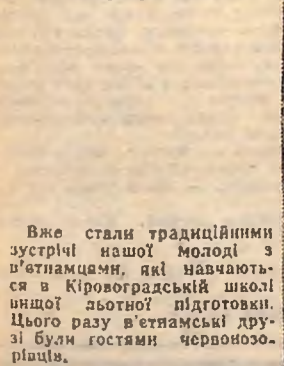
Доручення

неї придуть і попросять оформити передплату. Вона сама йде до вчителів, веде з ними розмову, допомагає вибрати необхідні газети та журнали.

А що стосується молодіжних видань, то тут у неї є надійні помічники: класні керівники, комсомольська організація. Наталія Тадеївна разом зі своїми активістами вже розповсюдила не один десяток «Комсомольской правды», «Молоді України», обласної газети «Молодий комунар». Жваво оформляється передплата на журнал «Молодой коммунист» та інші видання

В. САРЖЕВСЬКИЙ.
М. Гайворон.

Фотоінформація

Вже стали традиційними зустрічі нашої молоді з в'єтнамцями, які навчаються в Кіровоградській школі вищої лотної підготовки. Цього разу в'єтнамські друзі були гостями червонозоропців.

Фото О. КОБЦЯ.

ОЛІМПІЙСЬКИЙ факел набігається до Мехіко. За ним і з ним, випереджаючи його, йде великий людський потік — людей доброї волі, посланців миру, спортсменів п'яти континентів. Потік цей вливається в столицю XIX Олімпійських ігор, зановоюючи її вулиці, площі, її численні спортивні комплекси, прикрашені зараз вітальними написами, олімпійськими кільцями, яскравою символікою. Місто живе у передчутті великого свята.

А втім, не тільки в передчутті. 15-16 вересня — посправжньому святкові для Мехіко дні. В ці дні, двічі вийшли на олімпійський факел мексиканці, безумовно, згадавши про інший факел, запалений 158 років тому священиком Мігелем Ідальго. Під цим факлом боротиметься іспанський мексиканець, озброєні садовими ножами, списами, мачете, щоб відвоювати землю в іспанських колонізаторів.

В ніч з 15 на 16 вересня гості Мехіко, майбутні учасники Олімпіади, стали свідками традиційного ритуалу, присвяченого Дню неза-

— Що скажете про основних своїх суперників?

— Вони ще не приїхали: ні Ліза, ні Бостон, ні Бімон.

Радянські спортсмени вітали 13 вересня з днем народження тренера веслярів Євгена Самсонова, якому минуло 42 роки. Я побачив Самсонова в ідальго в той момент, коли він додав печеню. Для європейців і кухня тут європейська.

Цікаво, як Самсонов відзначить день свого народження.

— Як? — перекинує тренер з посмішкою. — Обіграю разів зо два в шахи Іванова.

Триразовий олімпійський чемпіон Вячеслав Іванов, що сидить напроти, миролюбно відповідає:

— Програю. Але тільки ради свята.

Частини човнів радянської команди вже спущені на воду. Проведені перші тренування. Декілька днів на каналі Соціалізмко трудяться італійці, новозеландці.

Після обіду — за розпорядком дня — короткі відпочинки перед вечірнім тренуванням. Але не так легко пройти у свій корпус. Біля нього юрляться журналісти, колекціонери, що міняють значки, монети, і навіть просто любители подивитися. Для них, здається, не існує перешкоди, хоча мені по дорозі в село довелося прохитити через потрібний кордон гвардійців.

Про радянських спортсменів пишуть багато і досить похвально. Майже в кожній газеті по 5-10 портретів наших олімпійців. Правда, підписи часто неадекватні. На знімку — Лусіс, підпис — Ромуальд Каліс.

Коли я залишив село, до його центральної гряди під'їхало декілька автобусів з олімпійською екіпажем. Вийшли високі блондини, жують резину, говорять по-англійськи. Чи не американці? Ні, це одна група новозеландців. Але ось-ось повинні під'їхати й американці, хоча вони й оголошили, що з'являться тільки напередодні Олімпіади, щоб «захистити себе від шпіонажу». Мають, самі американські спортсмени вважають за краще не брати участі в цій неблагозвудній грі, і в Мехіко прийшло повідомлення, що група велосипедистів США (21 чоловік) уже вилетіла в столицю Олімпіади минулої суботи ввечері. Правда, американцям не повезло. Почалася гроза, злива затопила посадочні смуги аеродрому, і літак довелося посадити в Акапулько, в 430 кілометрах від Мехіко.

Неподалік від олімпійського села видно стадіон Ацтек, величезний і в той же час дуже затінений. Між ними — це одне село, яке, правда, не має відношення до Олімпіади.

Це найсправжніше село з хаду, що нагадує індійські хатини, побудоване, як тут говорять, одночасно з олімпійським селом руками тих, хто не мав даху над головою. Бідняки будували собі ці хатини з усього, що потрапляло під руку, причому обов'язково за одну ніч, щоб не завважили власті.

На шляху в місто, біля шосе стоїть невеличка будочка, в якій, як говорять оголошення, йде продаж квартир у корпусах, що складають нині олімпійське село. Вони будуть заселені після закінчення ігор. Але тим, хто живе в сусідньому селі з хаду, навіряд чіткіх снів заглядають в будочку по продажу квартир. Вони коштують дорого. Лише дуже небогато мешканців хаду мають швице перебраться коли-небудь у такі будинки, в яких живуть власники майбутньої Олімпіади.

— За час турнірної таблиці має такий вигляд:

	В	Н	П	О
«Металіст»	18	9	5	45
«Суднобудівник»	14	13	2	45
«Труда»	16	10	5	42
«Дніпро» (Дн)	15	12	5	42
«Сокиль»	15	9	6	39
«Кубань»	15	9	8	39
«Таврія»	15	8	8	38
«Зірка» (Кл)	12	13	6	37
«Металург» (З)	11	11	9	33
«Шинник»	10	13	8	33
«Ростісльмаш»	9	14	9	22
«Текстильник»	9	13	9	31
«Локомотив»	10	8	13	28
«Динамо»	8	12	12	28
«Дніпро» (Кр)	7	12	13	26
«Авангард»	6	12	14	24
«Спартак»	7	9	16	23
«Металург» (Кб)	7	8	16	22
«Зірка» (Рз)	4	11	15	19
«Металург» (Лп)	3	11	18	17
СКЧФ	3	9	19	15

Лев КОСТАНЯН,
спеціальний кореспондент АПН у Мехіко.

ПЕРЕДОЛІМПІЙСЬКІ ДНІ МЕКСИКАНСЬКОЇ СТОЛИЦІ

жестності. Оповідчі на центральній площі міста президент Мехіко Діас Ордаз довірили у той самий день, в який 158 років тому довірили далеко від столиці Мігель Ідальго, збираючи народ на боротьбу із проголошуючи: «Мексиканці! Хай живе Мехіко! Хай живе незалежність!»

Іменем національного героя Мехіко Мігеля Ідальго назване олімпійське село, яке побудоване для спортсменів і займає площу в 90 тисяч квадратних метрів. Це прекрасно упродюване містечко, що складається з 29 житлових корпусів, міжнародного клубу, легкоатлетичного поля для тренувань, спортивних залів, басейнів, ідальго, кінозалів.

13 вересня у корпусі № 8 поселилася перша група радянських спортсменів — легкоатлети, в'ятиборці і весляри. Я побував у них в гостях. Влаштувалися хлопці дуже добре. Всі зайняли одвією думкою — про акліматизацію.

На другий день після прибуття радянських спортсменів уже відбулися тренування. Першим ранок зустріли стайери. Вони встали, коли інші ще бачили сніг. Для початку стайери пробігли по 6-7 кілометрів, щоб поступово звикнути до вавантажеш в умовах високогір'я.

О пів на восьму — загальний під'їом. Потім традиційне шнжування, сніданок, невеличкий відпочинок і, нарешті, перше тренування. Після того, як спортсмени випробували нову для них базу, я задав декілька питань Ігорю Тер-Ованяну:

— Як самопочуття?

— В перший раз, на мизурочному «Олімпійському тижні», я гостро переживав процес акліматизації. А зараз ніби все добре. Мають, тому, що я вже відносно акліматизувався вдома, у Вірменії. Але поки що з великими навантаженнями почекаю — лише легкий біг, стрибки. Я знаю, що висота тут дається взнаки на 4-5 день, тому треба пережити, щоб потім, освоївшись, приступити до серйозних тренувань. Доріжка тут приємна, тренування з задоволенням.

ФОТОКОНКУРС „Промінь-68“

ЖИВА МРІЯ. Валерій Паркуан на стадіоні «Зірка» серед юних футболістів.

Фото В. КОВПАКА.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 27 вересня. Перша програма. 11.00 — «На полях країни». Репортаж. (К). 11.35 — «Шкільний екран». Українська мова для учнів 8-10 класів. «Орфей» української мови». (К). 12.10 — Телевіст. (К). 12.20 — Художній фільм. «Кіровоград». 17.25 — Для дітей. «Незловимі місячні». (Кіровоград). 18.40 — Всесоюзний конкурс народних майстрів. (М).

19.30 — Естафета ловни. (М). 21.30 — Франкшці відкривають сезон. (К). 22.00 — «Циган». Художній фільм. (Кіровоград).

Друга програма. 17.05 — «Старт-68». (К). 17.35 — «Палітра». Художник Левничук. (Львів). 18.00 — «Жити і вчитися по Іллічу». Репортаж. (Луганськ).

СУБОТА, 28 вересня. Перша програма. 9.00 — Гімнстика для всіх. (М). 9.45 — Телевізійні ловни. (М). 10.00 — «З днем народження». Музична розважальна програма. (М). 10.30 — «Суботній репортаж». (Соч). 11.00 — «Здоров'я». Науково-популярна програма. (М). 11.30 — Наїла віфша. (К). 11.35 — Фільм-спектакль. (К). 14.35 — Для дітей. Телевізійний журнал. (М). 15.45 — «Прогрес». Телевізійний журнал. (М). 16.15 — Фільм-концерт. (К). 17.00 — «Спектр».

Передача для молоді. (Львів). 17.45 — «На вогник». (Одеса). (Донецьк). 18.00 — Мультиплікаційний фільм. (К). 18.30 — Телевізійні вісті. (К). 18.50 — «Таланти твої, Україно». (Чернівці). 19.30 — Міжнародний огляд. (К). 19.55 — «Музика і життя». (Львів). 20.40 — Хокей: «Локомотив». «Спартак». 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — «Добрий вечір, хліборобі» (Херсон).

ПОКАЗУЄ МІКОЛАЇВ

ЧЕТВЕР, 26 вересня. 17.00 — Фільми для дітей. 17.30 — «Дорогу гайбиці резервам». (Донецьк). 18.00 — Мультиплікаційний фільм. (К). 18.30 — Телевізійні вісті. (К). 18.50 — «Таланти твої, Україно». (Чернівці). 19.30 — Міжнародний огляд. (К). 19.55 — «Музика і життя». (Львів). 20.40 — Хокей: «Локомотив». «Спартак». 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — «Добрий вечір, хліборобі» (Херсон).

П'ЯТНИЦЯ, 27 вересня. 17.35 — «Палітра». (Львів). 18.00 —

ДВА ОЧКА ДЛЯ СУСІДІВ

Результат виступу кіровоградської «Зірки» в останньому турі, як і в двох попередніх, не радує. Вона програла у Дніпропетровську «Дніпру» з рахунком 0:2. Краще справи у нашого дублюючого складу. Він виграв у дніпропетровців — 2:0.

Краснодарська «Кубань», яка тривалий час переслідувала «Зірку», в цьому турі зовдала розгромної поразки (5:0) липецькому «Металургу» і тепер випередила її.

Спартаківці Нальчика, які займають шістнадцяте місце в турнірній таблиці, зупинили переможну ходу лідерів підгрупи — футболістів харківського «Металіста». Вони перемогли з рахунком 1:0.

Після ряду невдач заперізький «Металург» добився успіху в зустрічі з «Таврією» — 3:1.

Інші команди другої підгрупи зіграли так: «Авангард» — «Локомотив» — 0:0, «Дніпро» (Кременчук) — «Суднобудівник» — 2:2, «Динамо» — «Ростісльмаш» — 2:2, «Металург» (Куйбішев) — «Шинник» — 2:1, «Труда» — «Текстильник» — 2:1.

Зараз турнірна таблиця має такий вигляд:

	В	Н	П	О
«Металіст»	18	9	5	45
«Суднобудівник»	14	13	2	45
«Труда»	16	10	5	42
«Дніпро» (Дн)	15	12	5	42
«Сокиль»	15	9	6	39
«Кубань»	15	9	8	39
«Таврія»	15	8	8	38
«Зірка» (Кл)	12	13	6	37
«Металург» (З)	11	11	9	33
«Шинник»	10	13	8	33
«Ростісльмаш»	9	14	9	22
«Текстильник»	9	13	9	31
«Локомотив»	10	8	13	28
«Динамо»	8	12	12	28
«Дніпро» (Кр)	7	12	13	26
«Авангард»	6	12	14	24
«Спартак»	7	9	16	23
«Металург» (Кб)	7	8	16	22
«Зірка» (Рз)	4	11	15	19
«Металург» (Лп)	3	11	18	17
СКЧФ	3	9	19	15

(Продовження. Початок у газеті за 24 вересня).

— Тут, у костюлі, під статуєю святого Антонія. Це ногоно? — Я ще нічого не знаю. Говори.
— Прошло вже три місяці, — почав органіст, — Ми встановили все, що можна було встановити.
— У вас є зв'язок з гестапо?
— Так... 15 вересня вчора вони прийшли на квартиру Артура, шефа групи, Артура першого. Він прийняв щітний калій в той момент, коли вони відчинили двері.

— Це точно?
— Так.
— Значить, він нічого не сказав?
— Нічого, — кивнув органіст. — Але шістнадцятого франці арештували двох наших інформаторів з вагонного заводу. Двох робітників, котрі колись бували на Гебріліхтштрассе.

— Що це?
— Правління спілки поляків, німецьких громадян. Значить, гестапо знало не тільки про Артура, а й про них теж. Тому Центр вирішив, що в групі діє провокатор. Було наказано припинити діяльність.

— Однак група працює?
— Артур другий передає мені відомості. Він вирішив розкрити зрадника. Але якщо зрадник і насправді окопався всередині групи, чому гестапо не арештувало інших?
— Ти говориш, як новачок, — зауважила Клосс. — У гестапо часу вистачає... А втім, не знаю, яку гру воно веде. Може, зрадник знає ще надто мало? Може, шукає контакти з Центром?
— Клосс замовк, потім снігав: — А що являє собою Артур другий?

— Старий працівник. Довірений Артура першого. Його сьогоднішнє повідомлення...
— Ну?
— Шифр знаєш?
— Знаю. Давай.

Повідомлення було довге. Артур другий доповідав, що його праця не пройшла марно. Особа зрадника більше не викликає сумнівів. Тільки одна людина спілкувалася одночасно і з шефом, і з робітниками вагонного заводу, Кринтом-АЗ. Артур другий наказав ліквідувати зрадника і просити зв'язати його з Центром. Артур другий чекає дальших вказівок.

— АЗ, — сказав Клосс.
— Артур другий помиляється, — несподівано захвилювався органіст. Його спокій як не було. Він провів долонею по лобі, поправив окуляри. — АЗ не винна.

— Це жінка?
— Дівчина. Я її вербував... Я знаю її... Знаю її батька... — Це ні про що не говорять. Де докази? — сухо спитав Клосс.

— Доказів немає. — Органіст сів і торкнувся пальцем клавіша. — У мене нема доказів, — повторив він. — Не знаю... — він замовк, почекав, а потім різко додав: — Я вимагаю, щоб ти від імені Центру заборонив Артуру ліквідувати АЗ.

— Послухай уважно, — Клосса весь час непокоїли очі органіста, він хотів бачити їх. — Якщо в групі Артура діє провокатор — ці люди для нас втрачені.
— Втрачені, — повторив органіст.

— Так. Їх можна було б врятувати, якщо зразу після ліквідації провокатора дати їм нові імена, нові контакти, чи навіть вислати в групи, діючі в Генерал-губернаторстві. Але нікому з них не довіряю лаві адреси до тих пір, поки не буду певнений, що зрадник ліквідований. Якщо АЗ не винна, — продовжував Клосс, — то хто ж зрадник?

— Не знаю, — відповів органіст.
— Зрадником може бути будь-хто з них. І гестапо знає все, що знає він. Не виключено, що ці люди діють під постійним контролем.
— Розумію. Що ти збираєшся робити?
— Передай Артуру відповіди. Хай затримає ліквідацію АЗ.
— Дякую.

— Я роблю це не заради тебе. Попробую сам розібратися в становищі. Хто ще, крім Артура, знає про тайники у костюлі?

Органіст мовчав.
— Хто знає ще? — повторив Клосс.
— АЗ, — прешенотів той. — Ліза.

— Ах, так... — Клосс повернувся до дверей. — Ти порушив зв'язки Центру. Чому ти не сказав мені про це раніше?
— Ліза — моя родичка, — органіст знову торкнувся клавіша. — Я сказав, що знаю її багато років. Знаєш, де її можна застати?

— Знаю, — Клосс махнув рукою. — У кафе на Франкфуртштрассе.
В ту мить, коли він підійшов до дверей, вони несподівано відчинилися. Клосс інстинктивно відступив. На порозі стояв хлопчик років десяти.

— Це ти, Руді? — спитав органіст.
— Я, дідуся, — хлопчик не зводив очей з Клосса.
— Хто це? — спитав Клосс.
— Мої очі, — відповів органіст.

— Хто така Ліза Шмідт? Ганс Клосс ніколи не вважав противників слабшими себе. Він стояв на розі Франкфуртштрассе поряд з газетним киоском і розглядав облудливі журнали. На кольоровому фото німецького солдата біг поруч з палаючим радянським танком.

Якщо у вродливого гестапо, міркував Клосс, є агент у нашій групі, то воно, звичайно, не упустить такої можливості. Група у них в руках, чому ж вони їй не ліквідує? Відповідь проста: добре, коли противник діє під контролем, коли його можна дезінформувати і коли є надія дістатися до його контактів з Центром. Тому слід думати, що гестапо знає всіх людей з групи Артура. А органіст? Костюл не був під наглядом. Клосс це перевірів, прийнявши, вважав, що не встановлено тоно. Але Артур другий приносить у костюлі повідомлення. Чи може, за ним стежать? Припустимо, що гестапо виявило тайник. Чого воно ще жде? Ну, скажімо, Артур другий викрич Лізу Шмідт, якщо, звичайно, зрадниця — вона. Аргументи Артура другого досить переконливі. Але Ліза знає органіста, отже, за органістом теж стежать. Клосс знав, що простіше всього позбавити цих людей всіх контактів, зашукати їх на місцях ворога. Тоді гестапо почекає трохи, перекопавшись, що вони вже йому не потрібні, і ліквідує всіх... Він сам поставав проти такого рішення. У якого ще був час, цілих два дні. Що він може зробити? Йому не можна розкритися перед ними, тому що кожний міг бути зрадником. Він закурив сигарету, купив «Фолькшер беохатер» і повільно пішов вздовж Франкфуртштрассе.

По той бік вулиці йшла та, котру він чекав. Вона була гарна, ця Ліза Шмідт. Вона поспішала і ні на кого не дивлялася. Але ж повинна вона відчувати погляди чоловіків. Для чого їй було зрадзувати? Страх перед катуваннями? А може, вона працює на гестапо давно?

Вона повисла трубку і глянула на Клосса. Потім виїхала з портмоне папірчик в одну марку. «Він не розминає?» — звернулася вона до гардеробниці. — Мені треба ще раз подзвонити.

У гардеробниці не було дрібних грошей. Клосс швидко зорієнтувався і подав Лізі монету.
— Прощу вас.
— Ах, який ви люб'язний, — зашебетала та. — Я зараз же поверну.

(Закінчення буде).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНІ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: секретаріату — 2-43-33, відділі — 2-43-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.